

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi J. B.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w sprawie I UK 165/18

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 lipca 2019 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

J. B. reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego A. P. pismem z dnia 24 maja 2019 r., wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie o sygn. akt I UK 165/18, zawisłej przed Sądem Najwyższym – Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania skarżący wniósł o przyznanie na jego rzecz kwoty 20.000 zł oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Argumentując skargę pełnomocnik J. B. wskazał, że przedmiotem toczącego się postępowania była odmowa przyznania prawa do emerytury pomostowej. W jego ocenie skarga kasacyjna złożona od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie o sygn. akt III AUa (...) została rozpoznana po upływie okresu dłuższego niż dwanaście miesięcy. Takie działanie stanowi naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki i jest podstawą do stwierdzenia przewlekłości postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy wyjaśnia, że skarga na przewlekłość postępowania jest rozpoznawana w trybie przepisów ustawy dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2018 r., poz. 75 ze zm.; dalej: ustawa o skardze na naruszenie prawa strony). Przewlekłość postępowania zachodzi, gdy postępowanie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Względnie, gdy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony). Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego aktu prawnego, skargę wnosi się w toku postępowania w sprawie. Pojęcie „toku postępowania w sprawie” należy interpretować zgodnie z art. 16 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony. Zgodnie z nim strona, która nie wniosła skargi na przewlekłość postępowania w sposób wskazany w art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony, po prawomocnym zakończeniu postępowania co do istoty może dochodzić - na podstawie art. 417 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r., poz. 1625 ze zm.) - naprawienia szkody wynikłej z przewlekłości.

Powyższe oznacza, że skarga na przewlekłość postępowania może być wniesiona do jego prawomocnego zakończenia. Wydanie zatem przez Sąd Najwyższy postanowienia z dnia 11 kwietnia 2019 r. sygn. akt I UK 165/18 odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a następnie złożenie skargi na przewlekłość postępowania pismem z dnia 24 maja 2019 r. wyklucza możliwość uznania zasadności twierdzeń w niej przyjętych.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Najwyższy stwierdza, że skarga wniesiona po prawomocnym zakończeniu postępowania jest niedopuszczalna, gdyż nie ma przedmiotu rozpoznania. Z tych przyczyn podlega odrzuceniu na podstawie art. 6 ust. 2 w zw. z art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony.